

BORGARTING LAGMANNSRETT

gjør vitterlig:

År 1996 den 9 juli behandlet lagmannsretten Oslo kommunes
kjøremål mot Oslo forhørsretts kjennelse av 29 februar 1996.
Kjøremålsak nr 96-00869 M.

Dommere: Lagdommerne Eriksen, Bjerke og Huitfeldt.

Det ble avsagt slik

kjennelse:

John Monn ble den 25 august 1995 ilagt parkeringsgebyr.

Monn har påklaget gebyrileggelsen til Oslo forhørsrett, som
den 29 februar 1996 avsa kjennelse med slik slutning:

Parkeringsgebyr ilagt kjøretøy DF 43367 tilhørende
John Monn 25.8.95 kl 13.23 for parkering i krysset
Rådhusgt./Nedre Vollgt. oppheves.

Oslo kommune har påkjært kjennelsen ved kjøremål av 21 mars
1996.

John Monn er kjent med kjøremålet og har ved advokat Tom
Hermansen levert kjøremålstilsvar av 11 april 1996.

Saken står i samme stilling som for forhørsretten og lagmannsretten viser til den fremstilling av saken som er gitt der.

John Monn har for lagmannsretten særskilt hevdet at forhørsretten kjennelse er korrekt. I alle fall inntil 18 august 1996 var det tillatt å parkere på stedet i henhold til trafikkskilt 552 og vegoppmerking 1028. Skiltet ble fjernet 18 august 1995, men vegoppmerkingen først 28 august 1995. Parkeringen har skjedd i den mellomliggende periode, og var da lovlig på grunnlag av vegoppmerkingen. Det er parkert innenfor oppmerket parkeringsområde og betalt parkeringsavgift. Det var ikke satt opp stopp forbud skilt i krysset, parkeringen har derfor ikke skjedd i strid med skilt.

Kommunen har ikke rett i at det foreligger noe brudd på skiltforskriften eller de alminnelige trafikkregler. Ved motstrid mellom trafikkreglene og vegoppmerking går etter trafikkreglene § 3 nr 1 første punktum "Anvisning gitt ved trafikklyssignal, offentlig trafikkskilt eller oppmerking på veg" foran trafikkreglene, slik forhørsretten riktig har lagt til grunn.

Subsidiært foreligger det unnskyldelig rettsvillfarelse, idet det er mange bilførere som ikke vet forskjellen på hva som er langsgående og tverrgående oppmerking, og at den siste formen bare er gyldig i forbindelse med skilt. Han har benyttet samme parkeringsplass siden 1987 og har parkert og betalt på vanlig måte. Det er usannsynlig at det betales parkeringsavgift dersom man vet at parkeringen er ulovlig.

John Monn har nedlagt slik påstand:

- 1 Oslo forhørsretts kjennelse av 29 februar 1996 stadfestes.
- 2 John Monn tilkjennes saksomkostninger med kr 3 000.

Oslo kommune har for lagmannsretten særskilt gjort gjeldende at Monn har overtrådt trafikkreglene § 17 nr 1 b som setter forbud mot stans i vegkryss, og at forhørsretten tar feil når det under henvisning til trafikkreglene § 3 nr 1 er lagt til grunn at vegoppmerking av biloppstillingsplass går foran dette forbudet. Etter skiltforskriften § 21 er det et skille mellom vegoppmerking som nyttes for å lede, varsle eller regulere trafikken etter nr 1, og tverrgående oppmerking etter nr 3 som bare brukes som supplement til skilt. Etter skiltforskriften § 22 B nr 1028 er oppmerking av biloppstillingsplass tverrgående oppmerking, og de alminnelige trafikkregler om stans i vegkryss går da foran.

Borgarting lagmannsretts kjennelse 8 mars 1996 gjelder en tilsvarende sak, der ble klagen ikke tatt til følge.

Det er ikke grunnlag for å si at det foreligger unnskyldelig rettsvillfarelse. Bilførere har plikt til å forvise seg om at parkering er lovlig. Trafikantene må regne med endringer og har til enhver tid en selvstendig undersøkelsesplikt.

Oslo kommune har lagt ned slik påstand:

- 1 Parkeringsgebyr nr 8042656 ilagt kjøretøy DF 43367 den 25 august 1995 stadfestes.
- 2 Oslo kommune tilkjennes saksomkostninger for forhørsretten med kr 500 og lagmannsretten med kr 1 000.

Lagmannsretten skal bemerke:

Borgarting lagmannsretts kjennelse av 8 mars 1996 i sak nr 96-00675 M, som kommunen har vist til, gjelder parkering i T-krysset Nedre Vollgate - Rådhusgata 23 august 1995, det vil si i samme kryss og tidsrom som i denne sak. Lagmannsretten la til grunn at oppmerkingen i gatelegemet var gjort i henhold til skiltforskriften § 22 B 1028, som i forskriften er kalt tverrgående oppmerking - biloppstillingsplass, og at denne oppmerkingen ikke medførte at det var gjort unntak fra de alminnelige trafikkregler. Det ble vist til skiltforskriften § 21 nr 3 sammenholdt med nr 1, og fastslått at bilen hadde stått parkert i strid med stansforbudet i trafikkreglene § 17 nr 1 b.

Lagmannsretten er enig i denne lovforståelse. Oppmerking av biloppstillingsplass kan ikke ses som en "anvisning" gitt ved oppmerking på veg etter trafikkreglene § 3 nr 1.

Det følger av dette at for å kunne parkere på steder der det etter de alminnelige trafikkregler er forbudt å parkere, må det være satt opp skilt som angir at parkering er lovlig selv om det i gatelegemet er merket en biloppstillingsplass.

Bilfører må være forberedt på både permanente og midlertidige endringer i skilting. For at parkeringsreguleringer skal nå sitt formål, må aktomshetskravet være strengt. Bilførere må for hver parkering forvise seg om at den er lovlig.

Selv om det kan sies at trafikkregler, skiltforskriften med videre inneholder en rekke regler som det kan være vanskelig å holde oversikten over, må det likevel være liten plass for

unnskyldelig rettsvillfarelse. Lagmannsretten kan ikke se at det som er gjort gjeldende om dette kan føre frem. Overgangen til to-veistrafikk i Rådhusgata mellom Nedre Vollgate og Akersgata tilsa spesiell aktsomhet med hensyn til om det fremdeles var plass for den tidligere parkering i krysset.

Lagmannsretten er kommet til at parkeringsgebyret er gitt med rette, og at det riktige da må være at klagen ikke tas tilfølge.

Kjæremålet fra kommunen har etter dette ført frem.

Etter parkeringsforskriften § 20 femte ledd, jf strpl § 436 annet ledd, jf første ledd første punktum bør John Monn etter hovedregelen erstatte Oslo kommunes nødvendige omkostninger med saken, for forhørsretten med kr 500 og for lagmannsretten med kr 1 000, som påstått.

Kjennelsen er enstemmig.

S l u t n i n g :

- 1 John Monns klage over parkeringsgebyr nr 8042656 ilagt kjøretøy DF 43367 den 25 august 1995 tas ikke til følge.
- 2 John Monn betaler i saksomkostninger for forhøretten 500 -femhundre- og for lagmannsretten 1 000 -ettusen- kroner til Oslo kommune innen 2 -to- uker fra forkynnelsen av denne kjennelse.

Jan Hein Eriksen Hans Kristian Bjerke Iver Huitfeldt

Bekreftes for
førstelagsmann

S. Thorsen